

Nr 162.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående efterskänkande av viss del av kronan tillfallet danaarv efter Annika Hansson, född Christoffersdotter, från Blomskogs socken; given Stockholms slott den 3 mars 1939.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 3 mars 1939.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, ENGBERG, QUENSEL, FORSLUND, ERIKSSON, STRINDLUND.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

Den 9 februari 1890 avled hemmansägaren Johannes Hanssons hustru Annika Hansson, född Christoffersdotter, från Sundstabyn i Blomskogs socken, Värmlands län, efterlämnande såsom dödsbodelägare, jämte andra, sonen Jordan Johannesson. Såsom framgår av Kungl. Maj:ts proposition nr 197 till 1934 års riksdag hava de Jordan Johannesson vid arvskifte efter Annika

Hansson tillskiftade arvsmedlen på grund av inträdd arvsrättspreskription tillfallit kronan såsom danaarv och den 2 mars 1929 inlevererats till statsverket. Arvsmedlen uppgingo då enligt av kammaradvokatfiskalsämbetet godkänd redovisningsräkning till 2,617 kronor 40 öre.

I nyssberörda proposition föreslog Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att en sjundedel av ifrågavarande danaarv måtte efterskänkas till förmån för Gerda Emilia Grönkvist i Gävle, vilken var dotter till Jordan Johannessons avlidne halvbroder Emanuel Jansson. Enligt riksdagens skrivelse den 24 april 1934, nr 197, blev detta förslag av riksdagen bifallet.

Sedermera föreslog Kungl. Maj:t i proposition nr 172 till 1936 års riksdag, att en sjundedel av samma danaarv måtte efterskänkas till en son till Emanuel Jansson, stenhuggaren Anders Hjalmar Jansson i Mellby, Skee socken. Enligt riksdagens skrivelse den 25 maj 1936, nr 261, bifölls även sistnämnda förslag av riksdagen.

I särskilda till länsstyrelsen i Värmlands län ingivna och av länsstyrelsen med yttranden den 12 december 1935 och den 18 november 1936 till kammaradvokatfiskalsämbetet överlämnade skrifter hava nu ytterligare två av Emanuel Janssons sju barn, nämligen stenarbetaren Karl Axel Joel Jansson i Idd, Bakke, Norge, samt Hilda Amalia Dunker i Fridhem, Våmbs socken, hemställt att få del av ifrågavarande arvsmedel.

Av handlingarna i ärendet inhämtas bland annat: Karl Axel Joel Jansson är född 1890 och sedan 1909 bosatt i Norge. Han är gift och har sju barn, av vilka fyra äro minderåriga. Familjen lever i fattiga omständigheter. Hilda Amalia Dunker är född 1892 och gift med en cementarbetare. Makarna hava en dotter, född 1922. För sitt uppehälle äro de helt beroende av mannens arbetsinkomst, vilken uppgivits utgöra omkring 2,000 kronor för år.

Länsstyrelsen har för sin del tillstyrkt bifall till båda framställningarna.

Kammaradvokatfiskalsämbetet har i utlåtande den 30 december 1938 anført i huvudsak följande:

Vad anginge den av Karl Axel Joel Jansson gjorda framställningen, hade ämbetet från utrikesdepartementet inhämtat, att Jansson, som sedan år 1909 vistats i Idds församling i Norge, icke gjort förbehåll om bibehållande av svensk medborgarrätt eller anmälan om återvinnande av svenskt medborgarskap, varför han därigenom måste anses hava förlorat sin svenska medborgarrätt. Redan denna omständighet syntes utesluta ett efterskänkande av danaarvsmedel till förmån för honom. För övrigt framginge av den i ärendet verkställda utredningen, att Jansson under år 1937 åtnjutit fattigunderstöd från Idds kommun med tillhopa 139 kronor. Därest nu Janssons ansökning vunnne bifall, skulle detta enligt ämbetets mening innebära, att utländsk kommun erhöile del av danaarvet efter Annika Hansson. Då emellertid ett efterskänkande till förmån för Idds kommun icke syntes kunna komma i fråga, ansåge sig ämbetet jämväl på denna grund böra avstyrka bifall till Janssons framställning.

Vidkommande därefter den av Hilda Amalia Dunker gjorda ansökningen, finge ämbetet — under åberopande av den i ärendet vunna utredningen samt i tillämpliga delar Kungl. Maj:ts förenämnda propositioner — anföra, att hon syntes böra komma i åtnjutande av en sjundedel av danaarvet i fråga.

För egen del ansluter jag mig till kammaradvokatfiskalsämbetets förslag *Departements-*
och hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, *chefen.*

att en sjundedel av det kronan tillfallna danaarvet efter
Annika Hansson, född Christoffersdotter, från Sundstabyn i
Blomskogs socken må efterskänkas till förmån för Hilda
Amalia Dunker, född Jansson.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter
biträdda hemställen förordnar Hans Kungl. Höghet
Kronprinsen-Regenten, att proposition av den lydelse,
bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riks-
dagen.

Ur protokollet:

G. MacDowall-Pihlström.

1881, publicerad i *Landstings- och riksdagshandlingar*, 1881, nr 162.